

‘mijn moeder is een racist’

HOMO'S OVER DE VLOER, LULLEN OVER
SEX EN DRUGS: THUIS WAS HET VRIJHEID,
BLIJHEID. TOT KIM (28) MET HAAR
MAROKKAANSE VRIEND OP DE STOEP STOND.

“JE GAAT TOCH GEEN HOOFDDOEK DRAGEN?’ VROEG MIJN MOEDER NADAT IK AYOUB VOOR DE EERSTE KEER MEE

naar huis had genomen. Ik was net een paar maanden samen met mijn Marokkaans-Nederlandse vriend en superverliefd. Ik leerde Ayoub op de modeacademie kennen, waar hij opviel door zijn mooie ogen, humor en charme. Ik vond het lief dat hij ook als kinderbegeleider in een ziekenhuis werkte.

Mijn moeder zei meteen dat ik me niets moest laten inprenten over de islam en dat ik me absoluut niet moest bekeren voor mijn nieuwe vriend. Kon ze niet gewoon blij zijn voor mij, omdat ik verliefd was? Ik vond haar opmerkingen beledigend: het leek alsof zij dacht ik een extreem beïnvloedbaar en naïef meisje was. En daarbij: Ayoub ging niet eens naar een moskee en hij bad en vastte niet. Sowieso: wat maakt het uit dat hij moslim is? Mijn ouders zijn niet gelovig of preuts. We spraken openlijk over sex en drugs en er kwamen geregeld homovrienden over de

vloer. Niets was taboe. Het was daarom een harde klap dat mijn moeder Ayoub leek af te keuren. Ik dacht dat mijn moeder altijd achter mijn keuzes stond en blij zou zijn om me gelukkig te zien met iemand. Dat was namelijk wel altijd zo. Alleen als ik niks voor school deed, raadde ze me af om elke dag af te spreken. Als mijn vriendjes bij ons thuis kwamen, vroeg mijn moeder geïnteresseerd hoe het op school ging. En ze haalde lekkere hapjes in huis. En in mindere tijden, als ik liefdesverdriet had, was zij er om me te troosten. Met Ayoub was alles anders.

Toen ik hem ontmoette was ik al een paar jaar het huis uit. De eerste ontmoeting tussen hem en mijn moeder was ongemakkelijk. Ik zag dat ze erg rechtop zat en afstand hield. Bovendien had ik het idee dat alles wat Ayoub zei twee keer gefilterd werd. Bij discussies keek ze hem bedenkelijk aan, zeker als hij zijn mening gaf over politieke kwesties als het Israëliësch-Palestijns conflict, of Wilders. Het leek alsof hij in mijn moeders ogen niets goed kon doen. Na die eerste keer dat ik hem mee naar huis had genomen, vroeg mijn moeder wekenlang opvallend vaak naar mijn ex-vriendje. Zag ze niet dat ik blij was met Ayoub? Mijn moeder heeft hem nooit een eerlijke kans gegeven.

Mijn moeder steunde me in mijn keuze mode te studeren en naar Amsterdam te verhuizen. Ze had, zover ik wist, geen moeite met onze multiculturele samenleving. Ze deed geregeld bood-

TEKST **BO HANNA**

‘straks word je in zo’n boerka opgesloten’

schappen bij de lokale Turkse supermarkt. Ik heb haar nooit kunnen betrappen op racistische uitspraken. Ze leek echt tolerant en oké. Tot Ayoub op de stoep stond. Ik kreeg de schrik van mijn leven: keurde mijn moeder mijn vriend af omdat hij moslim is? Mijn gevoel werd bevestigd toen we een keer gingen varen met de familie. Mijn zus, die op dat moment even lang met háár vriendje was, zei dat ze haar vriend graag wilde uitnodigen om mee te gaan varen. Mijn moeder reageerde enthousiast. Ik zei dat ik Ayoub óók wilde meenemen. Ze kon natuurlijk niet zeggen dat ik mijn vriendje niet mócht meenemen, dus zei ze dat ze hem liever eerst beter wilde leren kennen. Hoezo mocht mijn zus haar vriend wél meteen meenemen? Ik voelde me afgewezen en verdrietig. Toch was ik vastbesloten om Ayoub mee te nemen op ons familie-uitje.

Op de boot ging ik er expres op letten hoe mijn moeder en Ayoub zich gedroegen. Ayoub maakte grapjes en toonde interesse in mijn familie. Hij zei geen rare dingen, praatte beleefd tegen mijn ouders, die hij steeds met ‘u’ bleef aanspreken, en hij hielp naderhand met opruimen. Mijn vader deed vriendelijk, maar mijn moeder negeerde hem als hij interesse toonde. Wel zei ze soms dingen als: ‘Ik vind het wel zielig hoe moslims dieren slachten.’ En ze bood hem geen drinken aan omdat hij ‘toch geen alcohol mocht’, terwijl er ook frisdrank was. Mijn vader zei er niets van.

Ik baalde enorm van mijn moeders houding, maar ik dacht dat ze nog even aan Ayoub moest wennen. Hoewel het vooral zielig was voor hem, voelde ik me óók afgewezen. Na een tijd realiseerde ik me dat mijn moeders gedrag niet zou veranderen, omdat ze maar bleef zeggen dat ze bang was dat ik me door Ayoub tot de islam zou bekeren. ‘Straks word je in zo’n boerka opgesloten als je kinderen krijgt’, zei ze dan. Ik legde elke keer weer uit dat hij niet praktiserend moslim was, om haar gerust te stellen. Maar daardoor had ik steeds minder zin om mijn vriend mee naar huis te nemen.

Mijn moeder en ik hadden altijd een goede band. We lijken in veel opzichten op elkaar. Daarom kon ik me niet voorstellen dat ze iets tegen mijn vriend zou hebben. Mijn zus, die geen goede band met mijn moeder heeft, had al eerder door dat mijn moeders gedrag niet oké was. Zij zag het wel. Op een verjaardag, toen ze dronken in de badkamer met mijn vriend stond te praten, had ze hem gevraagd of hij zich bij ons thuis voelde. Toen Ayoub opbiechtte dat hij zich vanwege zijn achtergrond nogal afgewezen voelde door mijn moeder, kwam mijn zus in tranen naar me toe om me dat te vertellen. Het was echt een klap en we begrepen niet hoe onze eigen begripvolle moeder zó kon doen tegen Ayoub vanwege zijn geloof. Ik had ook enorm medelijden met hem en ik ben huilend naar bed gegaan.

Na die avond kon ik er echt niet meer omheen. Ik moest met mijn moeder gaan praten. Ik zei tegen haar dat ik het jammer vond dat ze Ayoub niet beter wilde leren kennen. Ze reageerde verbaasd en vroeg me waar ik het over had. Zelfs toen ik over de ongemakkelijke sfeer op de boot begon, ontkende ze heftig dat ze hem had genegeerd. Hierdoor raakte ik het vertrouwen in mijn moeder kwijt. Ik had geen zin meer om mijn geheimen, onzekerheden en twijfels met haar te delen. Ons contact verwaterde, omdat ik niks meer met haar te bespreken had en haar amper belde. Ze heeft me het gevoel gegeven dat ik moest ik kiezen tussen haar en Ayoub. Met mijn hoofd en hart koos ik voor hem, waardoor ik mijn moeder voor mijn gevoel kwijt was.

Toen het na twee jaar uitging met Ayoub merkte ik ook niet dat mijn moeder het jammer voor me vond. Ze vroeg alleen naar andere ex-vriendjes! Ik heb geen zin om haar denkbeelden te veranderen of haar te bewijzen dat er niets mis is met moslims. Ik heb in moeten zien dat mijn moeder en ik helemaal niet zo veel op elkaar lijken als ik altijd dacht. Ik vind namelijk dat iedereen gelijk is. Ik wil me niet aanpassen aan mijn moeders kortzichtigheid. Het is sneu dat Ayoub niet geaccepteerd werd door mijn moeder. Hij is hier geboren en getogen en zijn geloof of afkomst zouden geen reden tot afkeuring mogen zijn. Ik wil kunnen houden van wie ik wil.

Ayoub ben ik kwijt. En de band met mijn moeder? Die wordt nooit meer zoals-ie was. Ik dacht dat ik uit een vrij gezin kwam. Dat bleek een leugen te zijn. Sterker nog: mijn moeder is een racist. Ik heb het achter me gelaten, maar het litteken blijft.” ●

*OM PRIVACYREDENEN ZIJN DE NAMEN KIM EN AYOUB GEFINGEERD.